

Pressemeddelelse**Plastrør til drikkevand er sundhedsmæssigt forsvarlige**

Skanderborg, den 25. november 2005

Nu foreligger resultaterne af Miljøstyrelsens undersøgelse af afsmitningen fra de plastrør, som anvendes til drikkevand. Der er målt afsmitning af nedbrydningsprodukter fra de antioxidanter i de plastrør, der har været anvendt de seneste år. Undersøgelsen konkluderer, at der under normale forhold ikke kan findes en målbar afsmitning fra PE-rør i det eksisterende ledningsnet.

I sjældne situationer i tyndt befolkede områder med små ledninger og lange opholdstider viser beregninger at vandet kan blive påvirket måleligt. Miljøstyrelsens foreløbige vurdering af en grænseværdi er i størrelsesordenen 20 µg/l drikkevand for et enkelt stof. Grænseværdien er baseret på, at selv store mængder drikkevand kan indtages uden sundhedsmæssige problemer.

Plastrør bør være DS-mærket

På baggrund af resultaterne er DANVA af den overbevisning, at vandforsyninger fortsat kan anvende plastrør til drikkevandsforsyningen. Det er vigtigt at understrege, at de anvendte rør bør være DS-mærket, da det sikrer, at de har været underlagt en streng kontrol.

Fem anbefalinger

Ifølge foreløbig vurdering vil DANVA pege på nedenstående fem anbefalinger. Yderligere præcisering af anbefalinger vil afvente møde i Miljøstyrelsens Vandpanel den 24. november:

- Miljøstyrelsen bør gennemføre en sundhedsmæssig vurdering og fastsætte egentlige grænseværdier for de relevante nedbrydningsprodukter.
- Miljøstyrelsen bør hurtigst muligt sikre, at den fremtidige godkendelsesordning omfatter en specifik analyse for afsmitning af relevante nedbrydningsprodukter., som har en foreløbig toksikologisk vurdering.
- Producenterne af plastrør bør arbejde videre målrettet med problemstillingen med henblik på at kunne levere rør med en minimalmindst mulig afsmitning.
- Producenterne af plastrør til bør at indgå i en frivillig ordning, hvor de giver informationer om den aktuelle afsmitningen fra rørene - gerne i samarbejde med DANVA.
- Miljøstyrelsen bør udarbejde en vejledning, som oplyser vandværker og forbrugere om, hvorledes de bør forholde sig, når der i vandledningsnettet kan være risiko for afsmitning fra plastrør til drikkevandet.

For yderligere information kontakt borgmester Finn Madsen, tlf.: 59 65 02 07 eller på mail: fm@dragsholm.dk eller direktør Carl-Emil Larsen tlf. 20 33 85 15

Baggrund

Undersøgelsen omfatter plastrør, produceret af PVC og PE. Den blev udført på prøver i form af opgravede ledningsstykker, udtaget fra eksisterende ledninger hos 3 vandforsyninger, der vurderes at være repræsentative. Der er udtaget prøver på i alt 10 strækninger, 7 med PE-ledninger og 3 med PVC-ledninger. Dimensionen af rørene i de undersøgte strækninger er mellem 63 og 110 mm. Alderen på PE-rørene er henholdsvis 1 og 3 år, mens alderen på PVC rørene er ca. 15 år.

I laboratoriet har været målt den potentielle afsmitning på de opgravede ledningsstykker. Der har været anvendt den standardmetode, som anvendes ved godkendelse af nye rør (migrationstest), dog suppleret med analyser for flere stoffer, bl.a. 10 specifikke stoffer, som er nedbrydningsprodukter fra de antioxidanter, der er tilsat til PE-rørene.

For at kunne relatere disse målinger til kvaliteten af de rør, der anvendes i dag, er der udført tilsvarende migrationstest på nye rør fra de 3 fabrikanten, som leverer rør til det danske marked.

Resultaterne af laboratorietest af PE-rør viser, at der både fra nye rør og gamle rør kan måles en frigivelse af nedbrydningsprodukter fra de antioxidanter, som er tilsat til PE-rør. Det er kun i et enkelt af de 7 gamle rør, der ikke er påvist afsmitning. I de øvrige rør er der påvist mellem 1 og 7 nedbrydningsprodukter. Der er målt koncentrationer op til 3,6 µg/l. Den højeste samlede koncentration af de påviste stoffer er 10 µg/l.

I de 7 feltprøver fra PE-rør blev der kun påvist nedbrydningsprodukter på de 2 strækninger og kun i den første af to prøver, som blev udtaget. Der blev påvist henholdsvis 1 og 3 stoffer på de to strækninger, den højeste samlede koncentration var 3 µg/l. Den mindre afsmitning, som er målt i feltprøver i forhold til laboratorieprøverne, tilskrives, at opholdstiden i felten er kortere (fra 7 timer til 2,5 døgn) og temperaturen er lavere.

Undersøgelsen viser, at der er forskel i afsmitningen fra de forskellige rørstykker. Undersøgelsen er dog for begrænset til at konkludere, om forskellen kan tilskrives den enkelte producent. Der foreligger meget begrænset viden om den toksiske effekt af de målte nedbrydningsprodukter fra de tilsatte antioxidant. Miljøstyrelsen ligger inde med en foreløbig vurdering af ét af de nedbrydningsprodukter der er påvist, denne vurdering peger på, at en grænseværdi, baseret på en sundhedsmæssig vurdering, for drikkevand bør ligge i størrelsesordenen 20 µg/l. På baggrund af de foreliggende resultater kan afsmitningen beregnes for andre rørdimensioner og for andre opholdstider. Beregninger, baseret på den højeste samlede afsmitning, målt i laboratorietest, indikerer, at afsmitningen af nedbrydningsprodukter ikke vil udgøre noget sundhedsmæssigt problem under normale forhold. Hos forbrugere med en meget lang stikledning (flere hundrede meter) kan det ikke afvises, at den samlede koncentration vil kunne komme tæt på de 20 µg/l.

Laboratorieundersøgelsen af PVC viser ikke afsmitning af organiske stoffer. Undersøgelser af de gamle rørstykker, der er opgravet, viste afsmitning af bly fra alle tre, i koncentrationer på op til 0,82 µg/l. Grænseværdien for bly er 5 µg/l ved indgang til ejendommen. Siden 2001 har det ikke længere været tilladt at tilsætte bly i PVC rør til drikkevand.

Feltundersøgelser af PVC viste heller ingen afsmitning af organiske stoffer eller bly. På 1 af de 3 strækninger der er undersøgt, er der påvist afsmitning af organotinforbindelser. Koncentrationen af dibutyltin var op til 0,031 µg/l. Der findes ikke i dag grænseværdier for dette stof.

Undersøgelserne viste også, at der ikke findes pthalater i plastrørerne.

Venlig hilsen

DANVA